













# प्रभाव दैनिक

National Daily

## सम्पादकीय

### स्ववियु निर्वाचन सफल बनाऊ

त्रिभुवन विश्वविद्यालयअन्तर्गतका क्याम्पसहरू अहिले निर्वाचनमय भएको छ । करिब १४ वर्षपछि आज ती क्याम्पसहरूमा स्वतन्त्र विद्यार्थी युनियन (स्ववियु) निर्वाचन हुँदै छ । पटक-पटक स्थगित हुँदा निराशा बनेका विद्यार्थीहरूमा स्ववियु निर्वाचनले उत्साह थपेको छ । निर्वाचनका लागि त्रिविअन्तर्गतका आंगिक र सम्बन्धन प्राप्त क्याम्पसले तयारी पूरा गरिसकेको जनाएका छन् । देशभरिका त्रिविका ६२ आंगिक क्याम्पस र एक हजार ४० क्याम्पसमा आज एकै दिन निर्वाचन हुँदै छ ।

विश्वविद्यालयमा अध्ययनरत विद्यार्थी र तिनले आन्दोलनमार्फत गरेका सहमति कार्यान्वयन गर्न, क्याम्पस तथा विश्वविद्यालयको नीति निर्माण र कार्यान्वयनमा विद्यार्थी प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्न, क्याम्पसमा शैक्षिक वातावरण कायम गर्न र विद्यार्थीको चौतर्फी विकासका लागि स्ववियु निर्वाचन हुँदै आएको छ । स्ववियु निर्वाचन २०६५ सालदेखि यता नियमित हुन सकेको छैन । वि.सं. २०५४ मा भएको स्थानीय तहको निर्वाचन एकै पटक गणतन्त्र आइसकेपछि २०७४ सालमा भएको थियो । अहिले स्ववियु निर्वाचन पनि करिब १४ वर्षपछि हुन लागेको हो ।

त्रिवि विद्यार्थी कल्याण तथा खेलकूद निर्देशनालयका निर्देशक पशुपति अधिकारीका अनुसार सरकार, राजनीतिक दल र विद्यार्थी संगठनको सहयोगका कारणले अहिले निर्वाचन सम्भव भएको हो । प्रत्येक दुई/दुई वर्षमा हुने स्ववियु निर्वाचनमा विगतमा धेरै पटक प्रयास भएका थिए । तर विद्यार्थी संगठनको कारणले सम्भव भएको थिएन । यसपटकको स्ववियु निर्वाचनमा अधिकांश क्याम्पसमा सत्तारूढ गठबन्धनका विद्यार्थी संगठन नेपाल विद्यार्थी संघ, अनेरास्ववियु (क्रान्तिकारी) र अनेरास्ववियुले तालमेल गरेका छन् ।

स्ववियु निर्वाचन २०१८/१९ सालदेखि भएको इतिहास छ । वि.सं. २०३० देखि प्रत्येक वर्ष हुने स्ववियु निर्वाचन २०३६ सालबाट नियमित दुई/दुई वर्षमा हुन थालेको हो । वि.सं. २०६५ सम्म नियमित भएको स्ववियु निर्वाचन त्यसयता मुलुकमा गणतन्त्र आइसकेपछि हुन सकेन । वि.सं. २०७३ मा पहिलोपटक मिश्रित निर्वाचन प्रणाली र २८ वर्ष उमेर हदबन्दी लगाएर निर्वाचन भयो । तर, उक्त निर्वाचन धेरै क्याम्पसमा हुन सकेन । वि.सं. २०७३ मा उपत्यकाका नौ र उपत्यकाबाहिर १७ क्याम्पसमा मात्र स्ववियु निर्वाचन भएको थियो ।

२०७३ देखि स्ववियु निर्वाचन मिश्रित प्रणालीमा हुन थालेको छ । यसपटक पनि स्ववियु निर्वाचन मिश्रित निर्वाचन प्रणालीमा हुन थालेको हो । अध्यक्ष, सचिव र कोषाध्यक्ष तथा ५० प्रतिशत सदस्य प्रत्यक्ष निर्वाचन प्रणाली र उपाध्यक्ष, सहसचिव र ५० प्रतिशत सदस्य समानुपातिक निर्वाचन प्रणालीबाट निर्वाचित हुने छन् । यस्तै स्ववियु निर्वाचनमा उम्मेदवारका लागि उमेर हदबन्दी तोकिएको छ । वि.सं. २०५१ चैत २८ गतेपछि जन्मिएका विद्यार्थी मात्र उम्मेदवार हुन पाउने व्यवस्था गरिएको छ ।

१४ वर्षपछि हुन लागेको यो निर्वाचनलाई सफल बनाउनु सबैको दायित्व हो । विद्यार्थी नेता जन्माउने आधार स्ववियु निर्वाचन नै हो । त्यसैले यो निर्वाचन शान्तिपूर्णरूपमा सम्पन्न गर्न सबैले आ-आफ्नो स्थानबाट भूमिका निभाउन जरुरी छ ।

#### भूलसुधार

२०७९ चैत ४ गते शनिवार यस प्रभाव दैनिकको प्रथम पृष्ठमा प्रकाशित समाचारमा 'रामसहायप्रसाद वने तेस्रो उपराष्ट्रपति' हुनुपर्नेमा भूलबस अन्यथा हुन गएकोले सच्याइएको जानकारी गराइन्छ । यसबाट पाठक वर्गमा पर्न गएको असुविधाप्रति क्षमायाचना गर्दछौं । सं.

### मननचोग्य

#### विदुर नीति

जनचाहनालाई प्रबल आधार बनाएर पुत्रमोहले समेत अन्धो भएका राजा धृतराष्ट्रलाई सम्झाएर कुलवधु द्रौपदीसहित कुन्ती र उनका छोरा पाण्डवहरूलाई हस्तिनापुरमा बोलाउन लगाउनु र औपचारिकतापूर्वक उनीहरूको स्वागतमा तयार गराउनुजस्तो बुद्धि चातुर्यको काम विदुरले नै पूरा गरेका थिए । विदुर सुरुदेखि अन्तसम्म कुरु राज्यप्रति निष्ठावान रहेका थिए । उनी सदैव निर्भिकतापूर्वक धर्मको नै पक्ष लिने गर्दथे । उनी धर्मपरायण हुनु भन्ने कुराको प्रमाण अरु के हुन सक्ला र जबकि युद्ध रोकियोस् भन्ने उद्देश्यले अन्तिम प्रयास

'गर्न पाण्डवहरूको दूत बनेर आएका यादव नरेश श्रीकृष्णले दुर्योधनका राजमहलको आतिथ्य स्वीकार नगरी विदुरकहाँ (एउटा दासीपुत्रको घरमा बस्न उचित ठान्नुभयो) । त्यसैले विदुरलाई महात्मासमेत भनिँदै आएको छ । विदुरले आफ्नो जन्मगानीभरि नै धर्म (नीति) को पालना गरे । महाभारतमा अनेकौं नीतिशास्त्रकारका नीतिहरू संकलित छन् । यिनमध्ये पाण्डवका पुरोहित धौम्यका सेवानीति, कणिक भारद्वाजको कूटनीति प्रख्यात छन् । महात्मा विदुरले धृतराष्ट्रलाई भनेको कुरा (उपदेश) अत्यन्तै मार्मिक र अनौठा छन् । क्रमशः



## ‘प्रधानमन्त्रीको आश्वासन कार्यान्वयनको प्रतीक्षामा छौं’

#### अञ्जन श्रेष्ठ

उपाध्यक्ष, नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघ

नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका वस्तुगततर्फका उपाध्यक्ष अञ्जन श्रेष्ठ ३० वर्षदेखि व्यवसायमा छन् । व्यवसायलाई विविधीकरण गरी लामो विभिन्न क्षेत्रमा लगानी विस्तार गरेका श्रेष्ठ सफल व्यवसायी मानिन्छन् । प्रस्तुत छ, उनीसँग मुलुकको वर्तमान आर्थिक अवस्था र निजी क्षेत्रले भेल्लु परेका समस्याका सन्दर्भमा केन्द्रित रही राष्ट्रिय समाचार समितिका उपसम्पादक कमलकुमार बस्नेतले गरेको कुराकानी:

**व्याजदर बढी हुँदा व्यवसायी मर्कामा परे गन्दा तपाईंहरू आन्दोलनमा उत्रनुभयो । नेपाल बैकर्स संघले व्याजदर घटाइसकेको अवस्थामा प्ले कार्ड बोकेर सडकमै उत्रनुपर्ने कठिब्याता आइलाग्यो ?**

आन्दोलन नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघले सुरु गरेको होइन । जिल्ला उद्योग वाणिज्य संघको आह्वानमा भएको आन्दोलनमा हामीले ऐक्यबद्धता जनाएका हौं । पक्कै पनि व्यवसायीहरू मर्कामा छन्, पलायन हुने अवस्थामा पुगेका व्यवसायीको समस्यामा हामी पनि छौं भन्दै साथ दिनका लागि सहभागी भएका हौं ।

**तपाईंहरूले व्याजदर एकल बिन्दुमा मन्तव्य अन्तिम हुनुपर्छ भन्नुभयो । आन्दोलनबाट व्याजदर यति हुनुपर्छ भन्नु भन्नुभयो ?**

हाम्रो जस्तो अर्थतन्त्र भएको मुलुकमा १० प्रतिशत व्याजदर स्वाभाविक हो । हाम्रो भनाइ उद्योग र व्यापारका लागि व्याजदर फरक हुनुपर्छ भन्ने हो । त्यसमा पनि साना तथा मझौला उद्योगको हकमा अरु सहुलियत हुनुपर्छ । व्याजदर १० प्रतिशतभन्दा बढी हुनु हुँदैन । यद्यपि, महासंघले कहिल्यै पनि यति नै व्याजदर हुनुपर्छ भनेर भनेको छैन । हामीले त मौद्रिक नीतिका औजार प्रयोग गरी व्याजदर घटाउने प्रक्रियामा जानुपर्छ भनेका हौं । नेपालमा सन् २०१० पछि नै प्रत्येक वर्ष तरलताको समस्या रहँदै आएको छ । हरेक वर्ष दशैं र तिहारपछि तरलता समस्या हुन्छ्यो र चैतपछि समस्या समाधान हुँदैन जान्छ्यो । तर, कोरोना महामारीको समयमा उचाक्के उल्टो भयो र कोभिडपछि अर्थतन्त्रमा समस्या देखिन थालेको हो । त्यसपछि रुस र युक्रेनको युद्धले थप असर गर्‍यो । यसले 'लर्जिस्टिक क्रस्ट' उच्च भयो ।

कच्चा पदार्थ आपूर्ति शृंखला विग्रियो । उत्पादन घट्यो । पेट्रोलियम पदार्थको मूल्य दोब्बर भयो । कोभिडका कारण विप्रेषण घट्यो, पर्यटन आगमन

ठप्प हुँदा डलर आम्दानी पनि घट्यो । बाह्य समस्याका कारण आन्तरिक समस्या बढेको थियो । तर, यी समस्या समाधानका लागि आर्थिक नीतिका प्रयास निकै कम भए । बरु मौद्रिक नीतिमार्फत धेरै प्रयास धेरै भए । अर्थतन्त्र जोगाउने भन्दै कर्जा पुँजी निक्षेप (सिसिडी) अनुपातलाई परिवर्तन गरी कर्जा-निक्षेप (सिसिडी) अनुपात बनाइयो, आयात रोक्ने विषय, व्याजदर बृद्धिको विषय मौद्रिक नीतिमार्फत भयो । यसले अहिले समस्या देखिएको हो ।

**मौद्रिक नीतिमार्फत केही सकारात्मक प्रयास पनि त भएको छ ?**

सकारात्मक प्रभाव पनि छ । तर, त्यसको कारणले मात्रै होइन । आयात निरुसाहित गर्नका लागि सहज भयो होला तर सबै कारण होइन । अहिले त विप्रेषण बढेको छ । पर्यटनको संख्या बढेको पनि । यो त मौद्रिक नीतिका कारणले भएको होइन । बरु तत्कालीन समयमा लिएका मौद्रिक नीतिले अर्थतन्त्र संकुचित भयो, बजार सुस्तायो । मौद्रिक नीतिका कारण उत्पादन घटेको छ । क्रयशक्ति पनि कम भएको छ । स्वाभाविकरूपमा खपत घटेको छ । गत वर्षको बजेटले आठ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धि हुने लक्ष्य लिएको थियो तर त्यसपछि आएको मौद्रिक नीतिले कर्जा प्रवाहको सीमा घटाइयो र आर्थिक गतिविधि ठप्प पार्ने काम भयो । यसको असर आज बजारमा छ । व्यवसायी पीडामा छन् । बाह्य समस्या समाधानका लागि आन्तरिक समस्या बढाउने काम भयो ।

**प्रधानमन्त्रीसँग भेटपछि तपाईंहरूले ऐतयबद्धता जनाएको आन्दोलन किताँ भयो । प्रधानमन्त्रीले के प्रतिबद्धता जनाउनुभयो ?**

प्रधानमन्त्रीले करिब ६५ जिल्लाका प्रतिनिधिसँग व्याजदर एकल बिन्दुमा ल्याउने विषयमा प्रतिबद्धता जनाउनुभएको छ । हामीले चालु पुँजी कर्जा मार्गनिर्देशन संशोधन, रोजगारी कटौती तथा बजारले भोगेका समस्या पनि उहाँसँग राख्यौं । प्रधानमन्त्रीयूले

समस्या समाधानमा आफू गम्भीर भएको र आफूले सक्ने प्रयास गरिरहेको बताउनुभयो । उहाँले संस्थागत निक्षेपको ब्याज घटाएर भए पनि व्याजदरको समस्या समाधान गर्ने प्रतिबद्धता जनाउनुभएको छ । नेपाल राष्ट्र बैंक स्वायत्त निकाय भए पनि हामीले माग गर्ने सरकार प्रमुखको तर्फबाट भएकोले प्रधानमन्त्रीले दिनुभएको आश्वासन कार्यान्वयन हुने र समस्या समाधान हुनेमा विश्वस्त छौं ।

**महासंघको वर्तमान कार्यसमितिले 'मिजान पेपर २०३०' ल्याएको थियो । त्यसको कार्यान्वयन कतल चरणमा छ ?**

महासंघले 'मिजान पेपर' अर्थतन्त्रको गतिलाई नयाँ दिशा दिनका लागि ल्याएको हो । वि.सं. २०४८ पछि खुलाबजार अर्थतन्त्र आयो । त्यो नेपालको वित्तीय क्षेत्रको सुधारका लागि प्रयास थियो । त्यसपछि १० देखि १५ वर्षको अवधिमा दोस्रो चरणको सुधार आउनुपर्ने थियो । महासंघले अर्थतन्त्र र सामाजिक रूपान्तरणका विषयमा सरकारलाई सल्लाह दिने हो । महासंघको काम व्यावसायिक वातावरण र लगानीको सुरक्षाका लागि पैरवी गर्ने हो भने सरकारलाई पहलकदमी लिनका लागि घर्घराउने हो । यसैका लागि अर्थतन्त्रमा नयाँ सुधार ल्याउनका लागि 'ब्लु प्रिन्ट'का रूपमा 'मिजान पेपर' ल्याइएको हो । यो अहिले कार्यान्वयनकै चरणमा छ । तर, जुन गतिमा अगाडि जानुपर्ने हो त्यसअनुसार भएको छैन । निजी क्षेत्र र सरकार मिलेर जाने हो भने ५० प्रतिशत आयात प्रतिस्थापन, २२ लाखलाई रोजगारी, १०० खर्बको अर्थतन्त्र बनाउन सकिन्छ ।

**तपाईं महासंघमा उद्योग परिषद्को समायोजन पनि हुनुभयो । कार्यकाल कस्तो रहयो ?**

उपलब्धिका हिसाबले कार्यकाल सफल भयो भन्छु । तत्कालीन समयमा वस्तुगततर्फ १०३ जना सदस्य हुनुहुन्थ्यो भने अहिले १२३ जना सदस्य

पुनुभएको छ । एसोसिएट सदस्य करिब ९०० बाट एक हजार ७६२ बनाइएको छ । जिल्ला नगर उद्योग वाणिज्य महासंघ १०९ बाट १२५ बनाइयो । संगठनको गरिमा र महिमा बढाउने काम भएको छ । विभिन्न क्षेत्रका समस्या, चुनौती र अवसरका विषयमा पनि काम गरिरहेका छौं । महासंघमा वस्तुगत परिषद्को सचिवालय गठन गरी गतिविधि बढाउने काम भएको छ ।

**महासंघको नयाँ निर्वाचनको तयारी कस्तो छ ?**

आगामी निर्वाचनमा मैले वरिष्ठ उपाध्यक्ष पदमा उम्मेदवारी दिने निर्णय गरेको छु । यसका लागि टिम नै तयार गरी अघि बढिसकेको छु । संस्थागतरूपमा म महासंघमा २० वर्षअघि प्रवेश गरेको थिएँ । सुरुआतमै उद्योग, वाणिज्य र रोजगारदाता परिषद्मा म सदस्य भएँ । त्यस्तै दुई पटक राजस्व समितिको सहसभापति भएँ । पदाधिकारी हुनुभन्दा अघि उद्योग समितिको सभापति थिएँ । नौ वर्षसम्म रोजगारदाता परिषद्मा सदस्यका रूपमा काम गरेँ । म यसअघि नाडा अटो मोबाइल एसोसिएसनको अध्यक्ष पनि भएँ । तत्कालीन समयमा पनि अटो मोबाइल क्षेत्रमा भएका समस्या समाधानका ठूलो काम गरेको छु ।

व्यवसायमा म ३० वर्षदेखि व्यवसायमा संलग्न छु । अहिले हामीले डेरी उद्योग, अटो मोबाइल, स्टिल उद्योग, ट्रेडिङलागतका विविध व्यवसायमा लगानी गरी तीन हजारभन्दा बढीले रोजगारी दिएका छौं । व्यावसायिक र सांगठनिक नेतृत्व सफलतापूर्वक निर्वाह गरेकाले व्यवसायीहरूको समस्या नजिकबाट बुझ्नेको छु ।

जिल्ला उद्योग वाणिज्य संघ, जिल्ला नगर उद्योग वाणिज्य संघसँग कुराकानी गरेको छु । उहाँहरूका समस्या थाहा छ समाधानका लागि म काम गर्न सक्छु । व्यवसायीहरू पलायन हुने अवस्थाको अन्त्यका लागि पहल गर्नेछु ।

## देशको भविष्य र सत्ता समीकरण



#### शशांक शमशेर थापा

मुलुकको अवस्था विग्रियो छ । आर्थिक अवस्था अस्तव्यस्त छ । सामाजिक क्षेत्रमा विचलन छ । देशको राजनीति अस्थिर छ, देशको विकास निर्माण ठप्प छ भने पनि हुने अवस्था छ । के कुरामा पनि राजनीति मात्र भन्ने परम्पराले देश अस्थिर बनेको हो ।

देशका होनहार युवा स्वदेशमा काम नपाएर विदेशिनु परिरहेको छ । लाखौं युवालाई स्वदेशमै रोजगारी दिलाउन स्वदेशमा कलकारखाना छैन । भएका कलकारखाना पनि धमाधम विक्री वितरण भइरहेका छन् । विगतमा दर्जनौं सरकारी कलकारखाना कौडीको भाउमा निजीकरण गर्दा अहिले सरकारी नियन्त्रणमा औलामा गर्न सकिने कल कारखाना, उद्योग रहेका छन् । सरकारले औषधि उद्योगसम्म आफै चलाउन सक्दैन भने

अरुको कुरा गर्नु । जबसम्म वर्षमा १०-२० वटा सरकारी उद्योग थपिँदैन तबसम्म नेपाली युवा निर्देशिनु परिरहने नै छ ।

राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी (राप्रपा) सैद्धान्तिक र वैचारिकरूपमा राजावादी पार्टी हो । र, देशको प्रमुख हिन्दूवादी र राजावादी शक्ति हो । देशको प्रमुखमा राजा हुनुपर्छ भन्ने भिजन हामीले स्पष्ट रूपमा राख्दै आएका हौं । यस हिसाबले राजावादी पार्टीले राष्ट्रपतिमा कसरी मत दिनु । यस हिसाबले राष्ट्रपति निर्वाचनमा भाग लिन हामीलाई सुहाएन ।

अब राप्रपाले सदनमा सशक्त प्रतिपक्षको भूमिका र सँगै सडक संघर्ष गर्नेसमेत कार्ययोजना बनाइ अगाडि बढ्नुपर्छ । आगामी आन्दोलन हाम्रो लागि वाध्यता बनिरहेको छ । हामी जनताको मन बुझ्न जनताको घरदैलो गर्न लागेका हौं । अब राप्रपाको संगठन अरु सशक्त बनाउनुपर्छ । राप्रपाले जिते र राप्रपाको संगठन बलियो भयो भने मात्र राजतन्त्र पुनःस्थापित गर्न सहयोग मिल्ने छ । हामीले खोजेको राजतन्त्र संविधानभित्रकै हो । त्यसैले राजतन्त्र भन्दा पार्टीहरू तर्सनु पर्दैन । संविधानभित्रबाटै हामी राजतन्त्र पुनःस्थापित होस् भन्ने चाहन्छौं । परि आए हामी सडकमा पनि सशक्तरूपमा उत्रनेछौं ।

भ्रष्टाचार चौतर्फी मौलाएको छ । भ्रष्टाचार गर्ने ठूला माछाहरू कानुनको दायराभन्दा बाहिरै रहने र सानातिना व्यक्तिहरूलाई कारवाहीमा पर्ने अवस्था छ । यस सेसोमा हाम्रा अध्यक्ष राजेन्द्र लिङ्देनले 'घूस खानु भनेको आमाको

रगत खानु हो' भन्नुभएको छ । यही मूल नारा बनाउँदै हामी निर्वाचनमा पनि सहभागी भयौं । के अन्य पार्टीका नेताहरूले यस्तो भन्न सक्छन् ? वास्तवमा भन्ने हो भने जबसम्म भ्रष्टाचार नियन्त्रण हुन्न तबसम्म देश विकासको कल्पनै नगरे हुन्छ । विकास गर्न सरकारी प्रशासनमा इमान्दारहरूको बहुल्यता हुनुपर्छ । भ्रष्टाचार सामाजिकरूपमै बहिष्कार गर्नुपर्छ । भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्न अख्तियार अर्को सक्रिय हुनुपर्छ ।

महँगीले जनता चपेटामा परेका छन् । र राज्य सम्पन्न मुकदशक भएको छ । महँगी नियन्त्रण गर्न गाउँदेखि सहरसम्म वास्तविक मूल्यमा विक्री वितरणको व्यवस्था गरिनुपर्छ । होइन भने महँगी भइरहने छ, गरिब जनता महँगो सामान किन्न बाध्य भइरहने छन् । एकातिर गरिब जनता बढ्दै जानु अर्कोतिर महँगी बढ्दै जाने अवस्थाले गरिब जनतालाई चेपुवामा पारिरेहेको देखिन्छ । अस्वाभाविकरूपमा मूल्यवृद्धि गरिनु भ्रष्टाचारजस्तै हो । जसरी भए पनि मूल्यवृद्धि रोकिनुपर्छ ।

इमान्दारिता भएको, दूरदर्शी, कार्यक्षमता भएको, सबैको भावना बुझ्न सक्ने व्यक्तिले नेतृत्व पाए देश विकास हुन्छ । देशको माया भएको, भ्रष्टाचार विरोधीले सरकारको नेतृत्व गर्न पाए देशमा सकारात्मक परिस्थिति निर्माण हुनेछ । जसरी पनि उस्तै चल्छ भनिरहने हो भने, गरिब गरिब भइरहने धनी धनी भइरहने अवस्था आउँछ । साथै गलत व्यक्तिका हातमा सत्ता जाँदासम्म कसैगरी पनि देश विकास हुँदै हुन्न । सर्वप्रथम राजनीतिक अस्थिरताले गर्दा मुलुक

विकासमा धेरै पछि परेको छ, भ्रष्टाचारजस्ता विकृति विसर्गितहरूले थप विकास मार्गमा बाधा अड्कन परेको देखिन्छ । सर्वप्रथम हामी राजनीतिक स्थिरताको वाटोमा अग्रसर रहेर, भ्रष्टाचारजस्तो विकृति विसर्गितलाई तोडेर विकासको वाटो अवलम्बन गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

यसपटकको संघ र प्रदेश निर्वाचनमा अपेक्षा गरेभन्दा राप्रपाले कमै सिट तथा मत प्राप्त गर्‍यो । आगामी निर्वाचनमा हामी अरु मजबुत शक्तिका रूपमा उदाउनेछौं । वास्तवमा भन्नुपर्दा राप्रपा जनताको पार्टी हो । यतिवेला राजसंस्था र हिन्दू राष्ट्र जनताको आवश्यकता बलिरहेको छ । यहाँ एजेण्डालाई लिएर राप्रपा जनताको घरदैलोदेखि सडकमा प्रदीर्घत हुन हिल्लाई गर्नु हुन्न । जनताले राप्रपाले अब के गर्छ भनेर हेरिरहेका छन् । यतिवेला जनताको ध्यान राप्रपामा केन्द्रित छ ।

हामी नयाँ कार्यक्रमसहित देशभक्त युवाहरूलाई आकर्षण गर्ने खालका कार्यक्रमहरू देशव्यापीरूपमा सञ्चालन गर्दैछौं । युवाहरू नै हाम्रा शक्ति हो । राप्रपाको आफ्नो भ्रष्टाचारविरोधी पहिचानलाई अरु व्यापक र विस्तृत बनाउनुपर्छ । राप्रपाको अध्यक्ष लिङ्देनलाई जनताले भ्रष्टाचार विरोधी असल राजावादीका रूपमा लिएका छन् । त्यसैले अब अध्यक्ष लिङ्देनकै नेतृत्वमा भ्रष्टाचार विरोधी आन्दोलन गर्नुपर्छ । राजावादी आन्दोलनलाई साथ साथै अघि बढाउनुपर्छ । अब खुट्टा कमाउने बेला होइन, हामी दबो खुट्टा टेकेर जनतामाझ जान बिलम्ब गर्नु हुन्न ।

(लेखक थापा राप्रपा केन्द्रीय सदस्य हुन्)





निःशुल्क स्वास्थ्य शिविर  
सीमान्तकृत मुसहर समुदायलाई लक्षित गरी शनिवार सुनसरीको इनरुवामा आयोजना गरिएको निःशुल्क स्वास्थ्य शिविरमा स्वास्थ्य परीक्षण गराउँदै मुसहर समुदाय ।  
तस्विर: नवीन गडौला/ रासस

## मगर खाम भाषा संरक्षणमा चासो

तुलसीपुर- दाङमा मगर खाम भाषा संरक्षणमा चासो दिइएको छ । मगर खाम भाषामा नयाँ पुस्ताले चासो दिन थालेको भन्दै खाम भाषा संरक्षण गर्न थालिएको हो ।

मगर भाषा साहित्य तथा संस्कृति प्रतिष्ठान केन्द्र दाङले यो अभियान थालेको हो । 'मगर संस्कार, संस्कृति संरक्षण तथा सम्बर्द्धन गर्नका लागि हामी सक्रिय छौं,' प्रतिष्ठानका अध्यक्ष कृतिमान पुनले भने, 'पछिल्लो समय नयाँ पुस्ताले मगर खाम भाषामा चासो दिन छोडेका छन् ।'

परम्परागत खाम भाषा

बोल्ने भाषिक समुदायको अभाव हुँदा यो भाषा लोप हुँदै गएको उनको भनाइ छ । यो भाषा बोल्ने पुराना व्यक्तिको मृत्यु हुनु र नयाँ पुस्तामा खाम भाषा स्थानान्तरण नहुँदा लोप हुँदै गएको उनले बताए । रिडीको पश्चिम भाग दाङ हुँदै कर्णाली प्रदेशसम्म बोलिने १८ मगरातको (खाम) रिडीको पूर्वी भागमा बोलिने १२ मगरातको (मैदुट) र सुदूरपश्चिममा बोलिने (काइकेल) भाषा मगर समुदायका प्रमुख भाषीका रहेका छन् ।

मगर भाषाको खास लिपि पनि छैन । 'अब्का लिपि हो

भनेर भ्रममा पार्ने गरिन्छ,' पुनले भने, 'तर, त्यो मगरको लिपि होइन, त्यसैले देवनागरिक नै हामीले स्वीकारेका छौं,' रोल्पा, रुकुमबाट दाङ बसाइँसराइ गरी आएका मगर समुदायको मुख्य भाषा खाम भए पनि यो समुदायमा नेपाली भाषाको प्रभाव धेरै रहेको उनको भनाइ छ । बालबच्चाले नै पहिलो भाषाका रूपमा नेपाली भाषामा बोलिनुलाई चिन्तित गर्नुपर्ने खाम पूरै लोप हुने अवस्था रहेको उनले बताए । नेपालमा २५ लाख मगर समुदाय रहे पनि करिब १९ लाखले मात्रै मगर भाषा बोल्ने गर्छन् । रासस

## चार जिपिए ल्याउनेलाई गाउँपालिकाले ५० हजार दिने

विशाली- नुवाकोटको म्यागड गाउँपालिकाले चालु शैक्षिक सत्रको माध्यमिक शिक्षा परीक्षा कक्षा १० (एसईई) मा उत्कृष्ट अंक ल्याउने विद्यार्थीलाई नगद रूपैयाँसहित सम्मान गर्ने भएको छ ।

हालै बसेको गाउँ कार्यपालिकाको बैठकको निर्णयअनुसार एसईईमा उत्कृष्ट अंक ल्याउने विद्यार्थीलाई नगद रूपैयाँसहित सम्मान गर्ने निर्णय गरिएको गाउँपालिकाको उपाध्यक्ष सीता तामाङले जानकारी दिए । उनको अनुसार एसईईमा चार जिपिए ल्याउने प्रत्येक विद्यार्थीलाई ५० हजार रूपैयाँ र ३.६ देखि चारभन्दा कम जिपिए ल्याउने प्रत्येक विद्यार्थीलाई २० हजार रूपैयाँसहित सम्मान गर्ने निर्णय भएको छ ।

उक्त निर्णयअनुसार कार्यविधि बनाएर कार्यान्वयन गर्न लागिएको शिक्षा शाखा प्रमुख शेरसिंह रावतले जानकारी दिए । उनका अनुसार यो व्यवस्था चालु

शैक्षिकसत्रदेखि सुरु गर्न लागिएको हुँदा आवश्यक बजेटको सुनिश्चित भइसकेको छ भने कानुनी प्रक्रिया अन्तिम चरणमा पुऱ्याइएको छ ।

'अहिले विद्यार्थी एसईईको तयारीमा लागि रहेकाले उनीहरूको मनोबल उच्च बनाउन नगद रूपैयाँसहित सम्मान गर्ने निर्णय गरिएको हो,' शिक्षा शाखा प्रमुख रावतले भने, 'यसअघिका परीक्षा र हालै भएको कक्षा १० को आन्तरिक परीक्षामा उत्कृष्टको नजिक-नजिकको अंक ल्याएकाहरूलाई थप लगनशील बनाउन गाउँपालिकाको सो निर्णयले थप ऊर्जा मिल्दछ ।'

विभिन्न छ वटा रहेको म्यागड गाउँपालिकामा माध्यमिक तहसम्म अध्ययन गराउने विद्यालयको संख्या सात रहेको छ । ती विद्यालयमा चालु शैक्षिक सत्रमा एसईई दिने विद्यार्थीको संख्या ३०० हाराहारीमा रहेको शिक्षा विकास तथा समन्वय एकाइ नुवाकोटले जनाएको छ । रासस

## सामुदायिक विद्यालय : भौतिक संरचना बढ्दो, गुणस्तर घट्दो

### डमरु बुढामगर

स्थानीय तह आउनुपूर्व बजारदेखि गाउँसम्मका सामुदायिक विद्यालय जीर्ण थिए । काठ, ढुंगा र माटोले बनेका पुराना भवनमा विद्यार्थी भुईमै बसेर पढ्थे । प्रारम्भिक तह पढ्नका लागि घण्टौंको दूरी पार गर्नुपर्थ्यो । घण्टौं लगाएर पढ्न आउने विद्यार्थीले कक्षाकोठा अपुग हुन्थ्यो । शौचालय, खानेपानी र पुस्तकालय किताबमा पढिन्थ्यो । प्रयोग गर्न पाइँदैनथ्यो । तर, अहिले त्यस्ता समस्या केही विद्यालयमा बाहेक धेरैमा छैन । पक्की भवन, खेल मैदान र अन्य पूर्वाधार अधिकांश विद्यालयमा बनेका छन् ।

विद्यालयमा भौतिक संरचना थपिँदै छन् भने गुणस्तर खस्केको छ । पहिलेको जस्तो विद्यार्थीको चाप पनि छैन । गाउँगाउँका सामुदायिक विद्यालयमा विद्यार्थीको संख्या साँझै न्यून छ । अभिभावकले सामुदायिक विद्यालयको गुणस्तरमाथि प्रश्न उठाउँदै ऋण धन गरेरै निजी विद्यालयमा छोराछोरी पढाउन थालेका छन् । विद्यार्थी घट्दै गएपछि बागलुङका केही पालिका विद्यालय समायोजन गर्ने तयारीमा छन् ।

जिल्लाको बागलुङ नगरपालिका, गलकोट नगरपालिका, बडिगाड गाउँपालिकालगायतका पालिकाले विद्यालय समायोजन गर्न थालेका हुन् । बडिगाड गाउँपालिकाले यसभन्दा अगाडि चार विद्यालय समायोजन गरेको छ । २० जनाभन्दा कम विद्यार्थी भएका विद्यालय गाभेर पठनपाठन सञ्चालन गरेको गाउँपालिकाका शिक्षा शाखा अधिकृत पूर्णबहादुर घर्तीले जानकारी दिए । यस वर्ष करिब चार विद्यालय समायोजन गर्ने चरणमा रहेको उनको भनाइ छ ।

घर्तीले भने, 'विद्यार्थी कम भएका विद्यालयलाई नजिकको सँग 'मर्ज' गर्ने भएका छन्, बजार क्षेत्रका विद्यालयमा विद्यार्थी निकै बढिरहेका छन्, अहिले समस्या भनेको गाउँका विद्यालयमा हो, गाउँबाट सबै मान्छेहरू सेवा सुविधा खोज्दै बजार फर्कने गरेका छन्, त्यसको प्रत्यक्ष असर गाउँका विद्यालयमा परेको छ, यहाँका केही विद्यालयमा भने विद्यार्थी बढी छन् ।'

गलकोट नगरपालिकाले दर्जन बढी विद्यालय समायोजन गर्ने भएको छ । नगरपालिकाले समायोजनका लागि कार्यविधि बनाएको नगर शिक्षा अधिकृत शिव खड्काले जानकारी दिए । नगरपालिकाले कक्षा १-३ मा १५ जना, कक्षा १-५ मा २५ जना, कक्षा ६-८ मा २९ जना, कक्षा ९-१० मा २५ जना र ११-१२ मा २५ जना विद्यार्थी नभएका विद्यालयलाई समायोजन गरिने खड्काको भनाइ छ ।

उनका अनुसार विद्यार्थी कम भएका करिब १५ वटा विद्यालय समायोजन गर्ने अवस्थामा रहेका छन् । काठेखोला गाउँपालिकामा दुई विद्यालय समायोजन गर्ने स्थितिमा रहेका छन् । बागलुङ नगरपालिकामा पनि धेरै विद्यालय समायोजन गर्नुपर्ने देखिएको छ । नगरपालिकाले विद्यालय समायोजनसम्बन्धी नीति बनाएर पठनपाठनलाई प्रभावकारी बनाउने जनाएको छ । नगरपालिकाका शिक्षा शाखा अधिकारी धनप्रसाद पोखरेलले बजारमा भन्दा बढी समस्या गाउँका विद्यालयमा भएको बताए ।

उनले भने, 'गाउँमा साना कक्षाका विद्यार्थी छैनन्, बजारमा माथिल्लो तहमा पढ्ने विद्यार्थी छैनन्, ११/१२ पास गर्थ्यो भने विद्यार्थी विदेश हिँडिहाल्छन्, यो बागलुङको मात्रै समस्या होइन

देशभर यस्तै छ, नगरपालिकाले विद्यार्थीलाई मर्का नपर्ने गरी विद्यालय समायोजन गर्ने छ, थोरै विद्यार्थी भएको विद्यालयमा पठनपाठन गार्ने हुन्छ ।'

सामुदायिक विद्यालयमा शैक्षिक गुणस्तर खस्केँदै गएपछि विद्यार्थीको आकर्षण निजी विद्यालयतर्फ बढिरहेको छ । निजी विद्यालयमा तल्लो तहदेखि नै विद्यार्थीको चाप देखिन्छ । शिक्षा विकास तथा समन्वय एकाइ बागलुङका प्रमुख कुशमराज उपाध्यायले शिक्षाको गुणस्तर बढाउन नसकेसम्म विद्यार्थी बढाउन नसकिने बताए । सामुदायिक विद्यालय अब भौतिक पूर्वाधारमा कमजोर नभएको भन्दै गुणस्तर बढाउनतर्फ लाग्नुपर्नेमा प्रमुख उपाध्यायले जोड दिए ।

'सामुदायिक विद्यालयमा गुणस्तरमाथि पढाइ नभएको होइन, राम्रो पढाइ हुन्छ, जहाँका समुदाय, अभिभावक, विद्यालय व्यवस्थापन समिति र प्रधानाध्यापक सक्रिय हुन्छन् त्यो विद्यालयमा निजीमा भन्दा राम्रो पढाइ भएको छ, उपलब्धि पनि उस्तै छ,' उपाध्यायले भने, 'धेरै ठाउँमा सामुदायिक विद्यालयप्रति धेरैले चासो दिँदैनन्, गाउँका विद्यालयलाई राम्रो बनाउने विद्यार्थी टिकाउने हो भने समुदाय पनि जिम्मेवार हुन जरुरी देखिन्छ ।'

उनले ग्रामीण क्षेत्रका विद्यालयमा विद्यार्थीको संख्या घट्नुको मुख्य कारण बसाइँसराइ भएको बताए । पछिल्लो समय मानिस विलासिता खोज्दै सहज बजार फर्कने र बालबालिकालाई पनि सँगै लैजाने गर्दा गाउँका विद्यालयमा विद्यार्थीको अभाव हुन थालेको उनको भनाइ छ । ग्रामीण क्षेत्र सबै प्रकारका विकासले जोडिए विद्यार्थी बढाउन सकिने उपाध्यायले बताए ।

जिल्लामा अहिले ५१४ सामुदायिक र ५९ निजी गरी ५७३ विद्यालय सञ्चालनमा छन् ।

शिक्षा विकास तथा समन्वय एकाइ बागलुङका अनुसार ६२ हजार ३२९ जना सामुदायिक र ११ हजार ३७० जना गरी ७४ हजार ३५७ जना विद्यार्थी अध्ययनरत छन् । जिल्लाभर ७४ हजार ३५७ विद्यार्थी रहेका छन् । जसमा ३५ हजार ९८० छात्रा र ३८ हजार ३७३ जना छात्र अध्ययनरत रहेका छन् ।

जिल्लाभर १४.८ प्रतिशत विद्यार्थी निजी विद्यालयमा अध्ययन गरिरहेका छन् । सामुदायिकतर्फ छात्र ३१ हजार ८९७ जना र छात्रा ३१ हजार ४२० जना छन् भने निजी विद्यालयमा छात्र छ हजार ४७६ र छात्रा चार हजार ५६० जना अध्ययन गरिरहेका छन् । रासस

### भोक्राहा नरसिंह गाउँपालिका

### गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय

प्रदेश नं. १, सुनसरी नेपाल

### भोक्राहा नरसिंह गाउँपालिकाद्वारा उपभोक्ता हित संरक्षणमा जारी सूचना

**उद्योग तथा व्यवसायका लागि :**

- विक्रीतले विक्री वितरण हुने समानको मूल्यसूची स्पष्टरूपमा देखिने गरी विक्री कक्षमा राख्नुपर्नेछ ।
- नापतौल यन्त्र खरिद गरेको ३५ दिन भित्र अनिवार्य रुपमा नापतौल कार्यालयबाट अनुमतिपत्र लिई मात्र प्रयोग गर्ने ।
- आफुले प्रयोग गरेको नापतौल तथा नाप्ने, तौलने यन्त्रहरू (ढग, काँटा, लिटर, मिटर) तोकिएको समयमा जाँच तथा नवीकरण गराउने ।
- नापतौल तथा नाप्ने तौलने यन्त्रहरू विक्री गर्नु परेमा अनिवार्य रुपमा सम्बन्धित नापतौल कार्यालयबाट इजाजत पत्र लिएर मात्र विक्री वितरण गर्ने ।
- खरिद गरेको सामानको नाप वा तौल शंका लागेमा पुनः तौल गर्न लगाउने ।
- नापतौल सम्बन्धी कुनै शंका वा गुनासो भए गुणस्तर तथा नापतौल कार्यालयमा जानकारी र उजुरी दिने ।
- होटल व्यवसायमा खानेकुराको सम्पर्कमा आउने सम्पूर्ण उपकरण, भाँडा, वर्तन तथा सतहलाई खानामा प्रयोग गर्ने सकिने जीवाणुनासक वस्तु (से निटाइजर) र तातोपानी प्रयोग गरी सरसफाई गर्नुपर्ने छ ।
- फिट (हानिकारक जीव) हरूको नियन्त्रण गर्ने पर्याप्त व्यवस्था हुनुपर्ने छ ।
- विमारी परेका वा भाडापखाला लागेका भनिएका कामदारहरूलाई पछिल्लो पटक त्यस्तो लक्षण देखिएको दिन देखि ४८ घण्टासम्म काममा नलगाउने ।
- खाने (पकाउने) तेल एउटा पदार्थ पकाईसकेपछि नियमितरूपमा फेरबदल गर्नुपर्नेछ ।
- खानेकुरालाई कम्तिमा ७५ डिग्री सेल्सियस तापक्रममा पुग्ने गरि राम्ररी पकाउनु पर्नेछ ।
- वासी सडेगलेका, अस्वाभाविक गन्ध, रंग तथा स्वाद भएका खाद्यपदार्थ उपभोग नगरौं ।
- मासु, दुग्ध पदार्थ, माछा तथा अण्डा लगायत छिटो सडीगली जाने खानेकुराहरूलाई ५ डिग्री सेल्सियस वा सो भन्दा तलको तापक्रममा रेफ्रिजेरेटर मा भण्डारण गर्ने र त्यसमा भण्डारण मिति तथा समय ठिकसँग लेवल लगाउनु पर्नेछ ।
- पकाएको खानेकुरालाई छोपेर जितिसक्ने चाडो २ घण्टा भित्र ५ डिग्री सेल्सियसको तापक्रममा राख्नु पर्नेछ ।
- तोकिएको परिधिभित्र मात्र खाद्य रंग तथा अन्य प्रयोग गर्ने स्वीकृत योगशील प्रयोग गर्ने ।
- स्वच्छ पानी र स्वच्छ, कच्चा पदार्थको प्रयोग गर्ने ।
- टाँटी भुक्राई कम गुणस्तरको खाद्य वस्तु विक्री वितरण नगर्नु र अभिलेख व्यवस्थित तवरले राख्ने ।
- दुग्ध उत्पादक संकलनकर्ता, प्रशोधनकर्ता, उद्योगी र विक्रीतले दुग्ध तथा दुग्धपदार्थको स्वच्छता एवं गुणस्तर सम्बन्धी निर्देशिका, २०७५ मा व्यवस्था भएका स्वच्छता एवं गुणस्तर सम्बन्धी मापदण्डहरू पालना गरेर मात्र दुग्ध तथा दुग्ध पदार्थको उत्पादन, संकलन, प्रशोधन र विक्री वितरण गरौं ।
- उद्योग व्यवसाय सञ्चालनका लागि अनिवार्य सरकारी निकायबाट अनुमति लिनुपर्ने छ, र अनुमति ग्राहक तथा उपभोक्ताले देखेगरी राख्नु पर्नेछ ।

वस्तु तथा सेवामा समान पहुच, गुणस्तरिय वस्तुको छनौट, मूल्य परिणाम, परिणाम शुद्धता र गुणस्तर स्वस्थ्यमा हानि पुऱ्याउने वस्तु तथा सेवाको विक्री वितरणबाट सुरक्षा अनुचित व्यापारिक तथा व्यवसायजन्य क्रियाकलाप विरुद्ध उजुरी प्रयोग गरिएका वस्तुबाट भएको हानि नोक्सानी विरुद्ध क्षतिपती अधिकार प्राप्त अधिकारीबाट सुनुवाई र उपभोक्ता शिक्षा पाउने तपाईंको अधिकार हो । आफ्नो कर्तव्य र अधिकारप्रति सचेत रहौं ।

## करेन्ट तथा विष्फोटक पदार्थ प्रयोगमा प्रतिबन्ध

खोटाङ (प्रस)- रावाबेंसी गाउँपालिकाले आफ्नो सीमा क्षेत्रका नदी तथा खोलामा करेन्ट तथा विष्फोटक पदार्थ प्रयोग गरेर माछा मार्न रोक लगाएको छ । दूधकोसी र रावाखोलामा अवैध तरिकाले करेन्ट तथा विष्फोटक पदार्थ प्रयोग गरेर माछा मार्ने गरेको गुनासो आएपछि गाउँपालिकाले सूचना जारी गर्दै नदी तथा खोलामा करेन्ट तथा विष्फोटक पदार्थ प्रयोगमा रोक लगाएको हो ।

करेन्ट र ब्लास्टिङको प्रयोग गर्दा नदी तथा खोलामा भएका सबै किसिमका जलचरको अस्तित्व नै समाप्त हुने र पर्यवरणमा क्षति पुग्ने भएकाले सो कार्यमा रोक लगाउनुपरेको रावाबेंसी गाउँपालिका प्रमुख फटिककुमार श्रेष्ठले बताए । 'माछा मार्ने क्रममा करेन्ट तथा ब्लास्टिङ प्रयोगले माछासँगै जलचरसमेत पूर्णरूपमा नष्ट हुन्छ,' उनले भने, 'आगामी दिनमा माछा मार्ने क्रममा नदी तथा खोलामा करेन्ट र

विष्फोटक पदार्थ प्रयोग गरेको पाइएमा कानूनबमोजिम कडा कारवाही गरिनेछ ।'

रावाखोलामा धेरैजसो अन्यत्रबाट आउने व्यक्तिहरू माछा मार्ने क्रममा करेन्ट तथा विष्फोटक पदार्थ प्रयोग गर्ने गरेको गाउँपालिकाले जनाएको छ । दूधकोसीमा भने स्थानीय वासिन्दाले नै विष लगाउनुका साथै ब्लास्टिङ हानेर माछा मार्ने गरेको बताइएको छ ।

जिल्लाको उत्तरी क्षेत्रमा बग्ने रावाखोलामा पाइने असला माछा देशभर प्रसिद्ध छ । रावाखोलामा पाइने असला माछाको सिकुटी राजधानी काठमाडौंलगायत विभिन्न सहर तथा बजारमा निर्यात हुने गरेको छ । रावाखोलाको माछा मारेर स्थानीय वासिन्दाले राम्रो आयआर्जनसमेत गर्दै आएका छन् । सावाखोला आसपास गर्ने कुभिण्डे, खार्पा, लामीडाँडा, हौचुर, जालपालगायतका स्थानीय वासिन्दाले माछा मार्ने व्यवसाय गर्दै आएका छन् ।











छपावाला सुन / तेजाबी सुन / चाँदी	प्रति तोला -	प्रति तोला -	प्रति तोला -
	१०७१००	१०६६००	१३१०



**ग्राहकको प्रतीक्षा** बृहानीलकण्ठ मन्दिरको बाहिरपट्टी सडक छेउमा बिक्रीका लागि राखेका फूल तथा पूजाका सामग्रीको पसल।  
तस्वीर: हरिराम भट्टवाल/रास

## विद्युत् आदानप्रदान समिति बैठक

# विहारको ग्रीडमार्फत निर्यात हुने

### प्रभाव संवाददाता

काठमाडौं- नेपाल-भारतबीचको विद्युत् आदानप्रदान समितिको बैठकले नेपालले विहारको प्रसारण ग्रीडमार्फत अन्य राज्यमा विद्युत् निर्यातका लागि मोडालिटी तय गर्ने भएको छ।

नयाँ दिल्लीमा सम्पन्न समितिको १४औं बैठकले विहारको ग्रीड हुँदै भारतको केन्द्रीय प्रसारण ग्रीडमार्फत अन्य राज्यमा नेपालले गर्ने विद्युत् निर्यातको मोडालिटी एक महिनाभित्रमा तय गर्ने निर्णय गरेको हो। नेपाल विद्युत् प्राधिकरणका कार्यकारी निर्देशक कुलमान घिसिङ र भारतको केन्द्रीय विद्युत् प्राधिकरणका विद्युत् प्रणाली सदस्य अशोककुमार राजपुतको सहअध्यक्षतामा बैठक बसेको थियो।

'नेपालले विहारसँग प्रसारण लाइन जोडिएका विन्डुवाट भारतको केन्द्रीय ग्रीडसँग जोडिएर विद्युत् निर्यात हुने छ, यसका लागि एक महिनाभित्र दुवै पक्षले मोडालिटी तय गराउने छन्, यसबाट वर्षायाममा देशभित्र खपत गरी बढी भएको विद्युत् बिक्रीका लागि थप बजार सुनिश्चित भएको छ', प्राधिकरणका कार्यकारी निर्देशक घिसिङले भने।

विहारसँग कटैया (विहार)-कुशाहा (नेपाल) र रक्सौल-परवानीपुर १३२ केभी प्रसारण लाइन जोडिएका छन्। गत फागुनको पहिलो हप्तामा सम्पन्न नेपाल-भारत ऊर्जा सचिवालयको संयुक्त निर्देशक समितिको दशौं बैठकले कटैया-कुशाहा र रक्सौल-परवानीपुर १३२ केभी प्रसारण लाइनको दोस्रो सर्किट क्रमशः मार्च २०२३ भित्र र अप्रिल/मे २०२३ मा निर्माण सम्पन्न गर्ने निर्णय भएको थियो।

विद्युत् आदानप्रदान समितिको बैठकले विद्युत् आदानप्रदान



सम्झौताअन्तर्गत आयात निर्यात हुने विद्युत्को प्रतिरूपित दर सात रूपैयाँ २१ पैसा भारतीय मुद्रा (११ रूपैयाँ ५४ पैसा नेपाली) तय गरेको छ। आर्थिक वर्ष सन् २०२२/२३ का लागि १३२ केभी प्रसारण लाइनमार्फत हुने विद्युत् आदानप्रदान दर तय गरेको हो।

विद्युत् आदानप्रदान सम्झौतावमोजिम नेपाल विद्युत् प्राधिकरणले भारतको विहार, उत्तर प्रदेश र उत्तराखण्डबाट आवश्यक परेका वेलामा विद्युत् आयात गर्दै आएको छ। प्राधिकरणले अन्य दुई राज्यको तुलनामा आवश्यक परेका वेला सबैभन्दा बढी विहारबाट विद्युत् आयात गर्दछ। नेपालसँग विहार र उत्तर प्रदेश मात्र १३२ केभी प्रसारण लाइनमा जोडिएका छन्।

प्राधिकरणका कार्यकारी निर्देशक घिसिङले नेपालले चाहेका वेलामा विद्युत् लिने गरी नयाँ दर तय गरिएको र उक्त दर भारततर्फ निर्यात गर्दा पनि लागू हुने बताए। 'आव २०१९/२० का लागि तय भएको दर त्यसपछिका वर्षलाई पुनरावलोकन हुन सकिनेको थिएन, भारतीय पक्षबाट वार्षिक साठे

पाँच प्रतिशतको मूल्यवृद्धि जोडेर प्राधिकरणले आयात गर्ने विद्युत्को बिल पठाउने गरिएको थियो, विगतमा गरिएको बिलसँगै समायोजन गर्दै जाने सहमति भएको छ, यसबाट प्राधिकरणलाई करिब ३१ करोड भारु (४९ करोड ६० लाख नेरु) फाइदा भएको छ', घिसिङले भने।

नयाँ तय गरिएको दर 'टेक अर पे' आधारमा नभएको उनले बताए। उनले भने, 'यो नेपाललाई आवश्यक पर्दा खरिद गरिने विद्युत्को दर हो, चाहेका वेलामा मात्र विद्युत् आयात गरिने हुँदा यो दर अहिलेको भारतीय बजारभन्दा सस्तो छ, उक्त दर हामीले विद्युत् निर्यात गर्दा पनि पाउनेछौं।'

उनले गत डिसेम्बरमा विद्युत् बिक्रीका लागि भारतीय कम्पनीसँग विडिडमार्फत माग गर्दा फेब्रुअरी र मार्च, अप्रिल तथा मेका लागि प्रतिरूपित क्रमशः सात दशमलव ५० र आठ दशमलव ७० रूपैयाँ प्रस्ताव पेश गरेको बताए।

'प्रतिस्पर्धामा छनोट भएका कम्पनीले आयातित कोइलाबाट उत्पादित विद्युत्

मात्र नेपाललाई बिक्री गर्न पाउने हुँदा कोइलाको मूल्यमा उतारचढाव आइरहेकाले उक्त कम्पनी प्रस्तावित दरमा पनि प्राधिकरणसँग सम्झौता गर्न तयार भएनन्', घिसिङले भने, 'विहार राज्यलाई आयातित कोइलाको व्यवस्था लागू नहुने भएकाले दर सस्तो भएको हो, प्रतिस्पर्धी बजारमा पनि दैनिकरूपमा प्रतिरूपित विद्युत्को औसत दर १२ भारुसम्म पर्ने गएको छ, यसमा प्रसारण शुल्कलागत थप डेढ रूपैयाँ थप हुन्छ, त्यसैले अहिले तय गरिएको दर अन्यको तुलनामा सस्तो छ।'

बैठकले नेपालले विहारमा विद्युत् निर्यातका लागि एक महिनाभित्र मोडालिटी तय गर्ने निर्णय गरेको छ। 'नेपालले विहारसँग प्रसारण लाइन जोडिएका विन्डुवाट निर्यात गर्न एक महिनाभित्र दुवै पक्षले मोडालिटी तय गराउने निर्णय भएको छ, यसबाट देशभित्र खपत गरी बढी भएको विद्युत् विहारमा बिक्री गर्न थप बजार सुनिश्चित भएको छ', घिसिङले भने।

प्राधिकरणले आवश्यक परेका वेला भारतबाट व्यापारिकरूपमा इन्डियन इन्जी एक्सचेन्ज लिमिटेड (आइएक्स) को डे-अहेड बजारमा प्रतिस्पर्धामार्फत, विद्युत् आदानप्रदान सम्झौता (पावर एक्सचेन्ज) र महाकाली सन्धिअन्तर्गतको विजुली आयात गर्छ। व्यापारिकरूपमा ढक्केवर-मुजफ्फरपुर अन्तरदेशीय चार सय केभी डबल सर्किट प्रसारण लाइनमार्फत र अन्य स्थानबाट पावर एक्सचेन्जअन्तर्गत भारतबाट विजुली ल्याइरहेको छ।

प्राधिकरणले देशभित्र खपत गरी अतिरिक्त भएको वर्षायामको विद्युत् चालू आर्थिक वर्षमा भारतीय बजारमा बिक्री गरी रु आठ अर्ब ४४ करोड आर्जन गरेको छ।

## कोषबाट पौने ४ अर्ब दाबी भुक्तानी

### प्रभाव संवाददाता

काठमाडौं- योगदानमा आधारित सामाजिक सुरक्षा कार्यक्रम सञ्चालन गरेको सामाजिक सुरक्षा कोषले हालसम्म पौने चार अर्ब रूपैयाँ दाबी भुक्तानी गरेको छ। हालसम्म कोषले विभिन्न सामाजिक सुरक्षा योजनाअन्तर्गत योगदानकर्तालाई तीन अर्ब ७८ करोड रूपैयाँ भुक्तानी गरेको हो।

कोषले औषधोपचार, स्वास्थ्य तथा मातृत्व सुरक्षा योजना, दुर्घटना तथा अशक्तता सुरक्षा योजना, आश्रित परिवार सुरक्षा योजना र वृद्धावस्था सुरक्षा योजना सञ्चालन गरिरहेको छ। कोषले २०७६

देखि विभिन्न योजनाको दाबी भुक्तानी गर्दै आएको छ। कोषले औषधोपचार सुविधावापत ४४ करोड ५९ लाख ९६ हजार रूपैयाँ, दुर्घटना तथा अशक्तता सुरक्षा सुविधावापत पाँच करोड ४५ लाख १७ हजार रूपैयाँ, आश्रित परिवार सुरक्षा योजनाअन्तर्गत छ करोड ४६ लाख ६३ हजार रूपैयाँ र वृद्धावस्था सुरक्षा योजनावापत तीन अर्ब २१ करोड ६५ लाख ७१ हजार रूपैयाँ दाबी भुक्तानी गरेको छ। कोषले ६८ हजार ३६ रुपैयाँ योगदानकर्तालाई एक लाख छ हजार ४५८ पटक विभिन्न शीर्षकमा दाबी भुक्तानी गरेको छ।

कोषमा हालसम्म तीन लाख ९९ हजार एक सय ९२ श्रमिक सूचीकृत भएका छन्। सबैभन्दा बढी बागमती प्रदेशबाट तीन लाख ७० हजार २९, कोशीबाट ३८ हजार आठ सय ६८, मधेशबाट २१ हजार दुई सय ४१, गण्डकीबाट १५ हजार दुई सय १७, लुम्बिनीबाट १४ हजार ८६, सुदूरपश्चिमबाट एक हजार पाँच सय २६ र कर्णालीबाट एक हजार दुई सय २५ श्रमिक कोषमा आवद्ध भएका छन्।

कोषमा १७ हजार सात सय ३४ रोजगारदाता सूचीकृत छन्। हालसम्म रु ३० अर्ब ७९ करोड योगदान रकम सञ्चालन भइसकेको छ।

## कर्पोरेट

### नागरिक लगानी कोष ३३औं वर्षमा

काठमाडौं (प्रस)- नागरिक लगानी कोष स्थापनाको ३३औं वर्षमा प्रवेश गरेको छ। बचतमा प्रोत्साहन गरी लगानी बढाउने, अवकाश कोष तथा सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने र पूँजी बजारमा गतिशीलता ल्याउने उद्देश्यले २०४८ सालमा स्थापना भएको कोषले हालसम्म रु दुई खर्बभन्दा बढी लगानी गरिसकेको जनाएको छ।



कोषका अनुसार चालू आर्थिक वर्षको पुस मसान्तसम्ममा रु दुई खर्ब पाँच अर्ब ६९ करोड लगानी गरेको छ। सोही अवधिमा कोषको खुद कोष मौज्जात रकम रु दुई खर्ब ९९ करोड छ। हालसम्म मुद्दती निक्षेपमा रु एक खर्ब ९६ करोड, धितोपत्रमा रु २८ अर्ब २६ करोड १३ लाख, कोषका सहभागीलाई सापटी तथा आवास कर्जामा रु ४५ अर्ब ९२ करोड १५ लाख र समकालीन कर्जामा रु २२ अर्ब ६९ करोड ८० लाख लगानी गरेको कोषले जनाएको छ। पुस मसान्तसम्ममा अधिकतम पूँजी र जारी पूँजी समान रु आठ अर्ब रहेको कोषको चुक्ता पूँजी रु चार अर्ब २५ करोड १० लाख रहेको छ।

नागरिक लगानी कोषमा सरकारको २३ दशमलव ३४ प्रतिशत शेयर स्वामित्व छ। त्यस्तै राष्ट्रिय बीमा संस्थानको ३१ दशमलव ५५, नेपाल स्टक एक्सचेन्जको १०, अन्य बैंक तथा वित्तीय संस्थाको १५ दशमलव ११ र सर्वसाधारणको २० प्रतिशत स्वामित्व छ। लगानी कोषले कर्मचारी बचत वृद्धि अवकाश कोष, बीमा कोष, उपदान तथा पेन्सन कोष, लगानीकर्ता हिसाब योजना, नागरिक एकाङ्क योजना, नागरिक पेन्सन योजना, लगानी व्यवस्थापन, ब्रिज न्याप लोन, सहभागी कर्जा, परियोजना कर्जा, धितोपत्र लगानीजस्ता कार्यक्रम कार्यान्वयन गरिरहेको जनाएको छ।

## 'अनलाइन प्रणालीको विकासले कारोबारमा सहजता'

### प्रभाव संवाददाता

काठमाडौं- अर्थ मन्त्रालका राजस्व सचिव डा. रामप्रसाद घिमिरेले नागरिक लगानी कोषले सञ्चालन गरेको अनलाइन प्रणालीको विकासले कोषको कारोबारमा सहजता आएको बताएका छन्।

कोषको ३३औं वार्षिकोत्सवको अवसरमा आज आयोजित कार्यक्रममा प्रमुख सचिव घिमिरेले विद्युतीय सरकारी सेवा प्रणालीबाट तथ्याङ्क लिन थालेपछि नृति क्रम हुन थालेको बताए। उनले अन्य प्रतिस्पर्धी संस्थाको तुलनामा कोषप्रति आकर्षण बढ्दो क्रममा रहेको धारणा राखे।

कार्यक्रममा कोष सञ्चालक समितिका अध्यक्ष प्रा डा सूर्यबहादुर थापाले कोषले आफूलाई अर्थ सुदृढ बनाउँदै राष्ट्रिय आकांक्षा पूरा गर्नेतर्फ कार्य गरिरहेको बताए। उनले आगामी दिनमा देशको आर्थिक वृद्धिमा टेवा पुऱ्याउने एवं रोजगारी सिर्जना गर्न, कृषि, पर्यटन, ऊर्जा र पूर्वाधार



निर्माण जस्ता उत्पादनशील क्षेत्रमा लगानीलाई विस्तार गर्दै लैजानुपर्नेमा जोड दिए।

अध्यक्ष थापाले कर्मचारी विनियमावली अगाडि बढेको, कोषको स्रोत, साधनअनुसार कार्यरत कर्मचारीको सेवा सुविधा परिमार्जन हुँदै आएको बताए। कोषका कार्यकारी निर्देशक रमण नेपालले चालू आर्थिक वर्षको पुस मसान्तसम्म कोषको खुद बचत परिचालन रकम रु दुई खर्ब ९९ करोड रहेकोमा उक्त अवधिमा कोषले रु दुई खर्ब पाँच अर्ब ६९ करोड लगानी गरेको बताए।

कोषले लगानी गर्दा सुरक्षित र प्रतिफलमुखी राष्ट्रिय गौरव र प्राथमिकताका परियोजना छान्नुपर्ने विषयलाई उच्च प्राथमिकता दिएको उनको भनाइ छ।

कार्यक्रममा नागरिक लगानी कोष कर्मचारी युनियनका अध्यक्ष सुरेश चालिसे र नेपाल वित्तीय संस्था कर्मचारी सङ्घका अध्यक्ष देवनारायण गुगुराईले कोषले गर्नुपर्ने विषयमा व्यवस्थापनको ध्यानकर्षण गराए। वाषिर्कोत्सव कार्यक्रममा २० वर्ष सेवा अवधि पूरा गरेको कर्मचारीलाई पदक र उत्कृष्ट कर्मचारीलाई सम्मान पत्र प्रदान गरिएको थियो।

अब मात्र एक क्लिकमा...

# www.prabhahabonline.com



www.facebook.com/Prabhab Online



प्रभाव दैनिक